

7. Byens første dampmaskine

I 1800-tallet blev klostret genstand for adskillige om- og tilbygninger, som for en stor dels vedkommende kvalte eller skjulte de oprindelige klosterbygninger.

I 1839 blev Skt. Knuds Kloster solgt til rådmand og fabrikant Preben Lihme Brandt (1808-49), der flyttede sin klædefabrik i Klaregade til klostret - formentlig kun i syd-, vest- og havefløjen. Han fik bl.a. installeret byens første dampmaskine i den fløj, hvor Historiens Hus holder til i dag. Da Preben Lihme Brandt døde i 1849, blev virksomheden, der havde et halvt hundrede ansatte, testamenteret til søstersønnen Søren Hempel, der drev virksomheden videre indtil lukningen i 1880'erne.

Også haven og havehusene blev lejet ud. I 1874 udlejede fabrikant Søren Hempel et stykke jord og tilhørende gartnerbolig til gartner Jens Jørgensen. Som en del af lejeaftalen var lejeren forpligtet til - efter opfordring fra ejeren - at bortføre gødningen fra latriner og stald.

Skt. Knuds Kloster blev i 1700-tallet bygget sammen med den Hempelske Gård på Klingenberg. Gården var opkaldt efter fabrikant Søren Hempel, der indtil 1880'erne havde klædefabrik i en del af bygningerne. Resterne af Skt. Knuds Kloster ses syd for domkirken. Foto taget fra elektricitetsværkets skorsten i 1908.

Kort over Odense 1861. Af kortet fremgår det, at der var en vestfløj, en østfløj, en sydfløj samt en havefløj og nogle mindre bygninger. I klostergården lå et ligkapel. Vestfløjen var bygget sammen med komplekset, der udgjorde Klingenberg 16 - eller Hempels gård - og Munkemøllestræde 2, Eilschous Boliger.

I 1897 var det på tale, at Odense Kommune skulle købe Den Hempelske Gård og resterne af Skt. Knuds Kloster, som ses yderst til venstre på dette foto fra 1915. Et knebent flertal i byrådet stemte dog imod, da omkostningerne ved køb og istandsættelse ville belaste kommunens finanser betragteligt.